

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 1.043

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 noiembrie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
450.		852.	
— Lege privind ratificarea Convenției dintre România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Ottawa la 8 aprilie 2004	1	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Ottawa la 8 aprilie 2004	13
Convenție între România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital	2–13	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
		Decizia nr. 452 din 28 octombrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 din Codul de procedură penală	13–15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind ratificarea Convenției dintre România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Ottawa la 8 aprilie 2004

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Ottawa la 8 aprilie 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 1 noiembrie 2004.
Nr. 450.

C O N V E Ţ I E

între România și Canada pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

România și Canada, dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate *impozite pe venit și pe capital* toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică Convenția sunt în special:

a) în cazul României:

(i) impozitul pe venit;

(ii) impozitul pe profit;

(iii) impozitul pe venitul agricol,

denumite în continuare *impozit român*; și

b) în cazul Canadei, impozitele percepute de către Guvernul Canadei în conformitate cu Legea impozitului pe venit,

denumite în continuare *impozit canadian*.

4. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acesteia, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Canada, după cum cere contextul;

b) termenul *România*, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea,

precum și zona contiguă și platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturile suverane și jurisdicția;

c) termenul *Canada*, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul Canadei, inclusiv:

(i) orice zonă dincolo de marea teritorială a Canadei, care, în conformitate cu legislația internațională și cu legile Canadei, este o zonă cu privire la care Canada poate exercita drepturi cu privire la fundul mării și subsolul și resursele naturale ale acestora; și

(ii) marea și spațiul aerian de deasupra fiecărei zone menționate la clauza (i);

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, un trust, o societate, o asociere de persoane și orice altă grupare de persoane;

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, respectiv, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul *național* înseamnă:

(i) orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant; și

(ii) orice persoană juridică, asociere de persoane sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

h) expresia *transport internațional* înseamnă orice călătorie efectuată de o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant pentru a transporta pasageri ori bunuri, cu excepția cazului când scopul principal al călătoriei este de a transporta pasageri sau bunuri între locuri din celălalt stat contractant;

i) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor publice sau reprezentantul autorizat al acestuia; și

(ii) în cazul Canadei, ministrul veniturilor naționale sau reprezentantul autorizat al acestuia.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în acel moment

în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică, orice înțeles dat de legislația fiscală aplicabilă în acest stat prevalând asupra înțelesului dat termenului de alte legi ale acestui stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă:

a) orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară, dar nu include orice persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că obține venituri din surse situate în acest stat; și

b) acest stat sau orice unitate administrativ-teritorială a acestuia, în cazul României, sau o subdiviziune politică ori o autoritate locală a acestuia, în cazul Canadei, sau orice agenție sau instituție a acestui stat, unitate, subdiviziune ori autoritate, după caz.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul persoanei fizice se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa și dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau nu este național al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui de comun acord să rezolve problema și să determine modul de aplicare a prezentei convenții pentru această persoană. În absența unui astfel de acord, această persoană nu va fi îndreptățită să solicite orice reducere sau scutire de la impozitele prevăzute în convenție.

ARTICOLUL 5

Sediul permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea.

2. Expresia *sediu permanent* include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un magazin;

f) un atelier; și

g) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de explorare ori de exploatare a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori de instalare constituie sediu permanent numai atunci când acesta durează mai mult de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia *sediu permanent* se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii ori livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse în cadrul unui târg comercial ori în cadrul unor expoziții organizate temporar și ocazional și care sunt vândute de întreprindere la închiderea unui astfel de târg sau expoziție;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7 — acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant autoritatea de a

încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate în cadrul unui loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent, potrivit prevederilor aceluiași paragraf.

6. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, o întreprindere de asigurare, cu excepția celor de reasigurare, a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant dacă colectează prime pe teritoriul celuilalt stat sau dacă asigură riscuri situate acolo, prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant ori care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. În sensul prezentei convenții, expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația referitoare la impozite a statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare și a veniturilor din înstrăinarea unei asemenea proprietăți.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluiași sediu permanent, profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este și cu toate celelalte persoane.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi sunt aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile art. 7, profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant dintr-o călătorie efectuată de o navă sau aeronavă când scopul principal al călătoriei este de a transporta pasageri sau bunuri între locuri din celălalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

4. În sensul acestui articol:

a) termenul *profituri* include:

- (i) încasările brute și veniturile obținute direct din exploatarea navelor sau aeronavelor în trafic internațional; și
- (ii) dobânda care este legată de exploatarea navelor sau aeronavelor în trafic internațional; și

b) expresia *exploatarea navelor sau aeronavelor în trafic internațional* de o întreprindere include:

- (i) navlosirea sau închirierea navelor ori aeronavelor;
- (ii) închirierea containerelor și a echipamentelor legate de acestea de către acea întreprindere, dacă navlosirea sau închirierea este legată de exploatarea de către acea întreprindere a navelor sau aeronavelor în trafic internațional.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuilalt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale de condiții acceptate ori impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut

fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat și impune în consecință profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

3. Un stat contractant nu va schimba profitul unei întreprinderi, în situațiile la care se face referire în paragraful 1, după expirarea perioadei de prescripție prevăzute în legislația internă și în nici un caz după 5 ani de la sfârșitul anului în care profitul care ar fi supus unor astfel de schimbări ar fi fost atribuit acestei întreprinderi, dacă nu ar fi existat condițiile la care se face referire în paragraful 1.

4. Prevederile paragrafelor 2 și 3 nu se aplică în caz de fraudă, omisiune intenționată sau neglijență.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate care controlează direct sau indirect cel puțin 10% din puterea de vot a societății plătitoare de dividende, cu excepția dividendelor plătite de o corporație de investiții deținută de un nerezident și care este rezidentă în Canada;

b) 15% din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende*, folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni și din drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi care nu sunt titluri de creanță, din participarea

la profituri, precum și veniturile care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime ori în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

6. Nici o prevedere a acestei convenții nu va fi interpretată ca împiedicând un stat contractant să perceapă, asupra câștigurilor unei societăți care sunt atribuibile unui sediu permanent din acest stat sau asupra câștigurilor atribuibile înstrăinării proprietății imobiliare situate în acel stat ale unei societăți care desfășoară activitate în domeniul proprietăților imobiliare, un impozit care se adaugă la impozitul care ar fi aplicabil asupra câștigurilor unei societăți care este un național al acelu stat, cu condiția ca impozitul adițional astfel stabilit să nu depășească 5% din suma unor astfel de câștiguri care nu au fost supuse unui impozit adițional în anii fiscali precedenți. În sensul acestei prevederi, expresia *câștiguri* înseamnă câștigurile atribuibile înstrăinării unei astfel de proprietăți imobiliare situate într-un stat contractant, care pot fi impuse în acel stat, conform prevederilor art. 6 sau paragrafului 1 al art. 13, și profiturile, inclusiv câștigurile atribuibile unui sediu permanent dintr-un stat contractant într-un an și în anii anteriori, după deducerea din acestea a tuturor impozitelor, altele decât impozitul adițional vizat în prezentul paragraf, percepute asupra unor asemenea profituri în acel stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2:

a) dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite în legătură cu o creanță a guvernului celui alt stat sau a unității administrativ-teritoriale a acestuia, în cazul României, ori a subdiviziunii politice sau a autorității locale a acestuia, în cazul Canadei, sunt impuse numai în celălalt stat dacă dobânda este obținută efectiv de un rezident al celui alt stat contractant;

b) dobânzile provenind din România și plătite unui rezident al Canadei sunt impozabile numai în Canada dacă sunt plătite în legătură cu un împrumut acordat, garantat sau asigurat ori cu un credit oferit, garantat sau asigurat de instituția denumită Dezvoltarea Exportului Canadian;

c) dobânzile provenind din Canada și plătite unui rezident al României sunt impozabile numai în România dacă sunt plătite în legătură cu un împrumut acordat, garantat sau asigurat ori cu un credit oferit, garantat sau asigurat de Banca de Export-Import a României — S.A. (EXIMBANK).

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare și, în special, veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni, precum și veniturile care sunt supuse aceluiași tratament fiscal ca veniturile din împrumuturi bănești de către legislația statului de unde provin veniturile. Totuși, termenul *dobândă* nu include venitul la care se face referire în art. 8 sau în art. 10.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestui stat.

Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent ori baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținându-se seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5% din suma brută a redevențelor, dacă acestea reprezintă:

(i) drepturi de autor și alte asemenea plăți legate de producerea sau reproducerea oricăror opere literare, dramatice, muzicale ori artistice (dar nu includ redevențele legate de filme de cinematograf și nici redevențe legate de operele care sunt înregistrate pe film sau benzi video ori alte mijloace de reproducere utilizate pentru emisiunile televizate); sau

(ii) redevențe pentru utilizarea ori dreptul de a utiliza un software sau orice patent ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific (dar nu includ redevențele furnizate în legătură cu un contract de închiriere sau franciză);

b) 10% din suma brută a redevențelor în celelalte cazuri.

3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor, patent, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu ori altă proprietate intangibilă sau pentru

utilizarea ori dreptul de a utiliza un echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific și include plăți de orice natură în legătură cu filmele de cinematograf și cu operele înregistrate pe filme, casete video sau alte mijloace de reproducere utilizate în televiziune.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestuia. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent ori baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avându-se în vedere utilizarea, dreptul ori informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are sau l-a avut în celălalt stat contractant ori a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune sau a dispus un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu

permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a unei asemenea baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat.

3. Câștigurile realizate de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional ori a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în acel stat.

4. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea:

a) acțiunilor a căror valoare constă în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat; sau

b) unei participări într-o asocieri de persoane sau trust, a cărei valoare constă în principal din proprietatea imobiliară situată în celălalt stat, pot fi impuse în celălalt stat. În sensul acestui paragraf, expresia *proprietăți imobiliare* nu include nici o proprietate, alta decât proprietatea închiriată, în care este desfășurată activitatea de afaceri a unei societăți, asocieri de persoane sau trust.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1—4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

6. Prevederile paragrafului 5 nu afectează dreptul unui stat contractant de a percepe, potrivit propriei sale legislații, un impozit pe câștigurile din înstrăinarea oricărei proprietăți dobândite de o persoană fizică care este rezidentă a celui alt stat contractant și care la un moment dat, în cursul a 5 ani imediat anteriori înstrăinării proprietății, a fost rezidentă a primului stat menționat.

7. Când o persoană fizică încetează să fie rezidentă a unui stat contractant și imediat devine rezidentă a celui alt stat contractant, dar din punct de vedere fiscal în primul stat menționat este impozitată pentru înstrăinarea unei proprietăți, aceasta poate opta să fie tratată în celălalt stat din punct de vedere fiscal ca și când imediat anterior de a deveni rezident al celui alt stat a vândut și a cumpărat din nou proprietatea pentru o sumă egală cu valoarea corectă de piață la acea dată.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de o persoană fizică care este rezident al unui stat contractant din exercitarea unor profesii independente sau a altor servicii similare cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, în afară de cazul în care aceasta dispune de o bază fixă la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării serviciilor sale. Dacă persoana fizică dispune sau a dispus de o astfel de bază fixă, venitul poate fi impus în celălalt stat, dar numai acea parte care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde în special activitățile independente cu caracter științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18 și 19, salariile și alte remunerații obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite sunt impozabile în celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care remunerația este obținută de un rezident al celui alt stat contractant.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant, în calitatea sa de membru al consiliului de administrație sau al unui organ similar al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpreți muzicali sau

ca sportivi, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele statelor contractante și care nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri, sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

ARTICOLUL 18

Pensii

1. Pensiile, inclusiv sumele primite din asigurările sociale, provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant, pot fi impuse în celălalt stat.

2. Pensiile, inclusiv sumele din asigurări sociale, provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant, pot fi, de asemenea, impuse în statul din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar în cazul sumelor periodice impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a plăților periodice plătite unui beneficiar în anul calendaristic vizat, care depășește 12.000 dolari canadieni sau echivalentul în moneda română.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia, în cazul României, sau de o subdiviziune politică ori de o autoritate locală a acestuia, în cazul Canadei, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat, acestei subdiviziuni, autorității sau unității, sunt impozabile numai în acest stat.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelu stat și:

- (i) este un național al acelu stat; sau
- (ii) nu a devenit rezidentă a acelu stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică salariilor și altor remunerații similare plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, o unitate administrativ-teritorială a acestuia, în

cazul României, sau de o subdiviziune politică ori de o autoritate locală a acestuia, în cazul Canadei.

ARTICOLUL 20

Studenti

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant care este sau a fost rezident al celui alt stat contractant imediat anterior venirii sale într-un stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării ori pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara acelu stat.

ARTICOLUL 21

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile în acel stat.

2. Totuși, dacă acest venit este obținut de un rezident al unui stat contractant din surse situate în celălalt stat contractant, acest venit poate fi, de asemenea, impus în statul din care provine și potrivit legislației acelu stat.

ARTICOLUL 22

Capital

1. Capitalul constituit din proprietăți imobiliare, deținute de un rezident al unui stat contractant și situate în celălalt stat contractant, este impozabil în celălalt stat.

2. Capitalul constituit din proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau din proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente este impozabil în celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave și aeronave exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant și din proprietăți mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave și aeronave este impozabil numai în acel stat.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

ARTICOLUL 23

Eliminarea dublei impuneri

1. S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată după cum urmează:

a) În cazul României:

Când un rezident al României realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impozitate în Canada, România va acorda:

- (i) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Canada;
- (ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Canada.

Totuși, această deducere nu va putea depăși în nici un caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului ce poate fi impozitat în Canada.

b) În cazul Canadei:

- (i) sub rezerva prevederilor existente în legislația canadiană cu privire la deducerea impozitului plătit într-un teritoriu din afara Canadei din impozitul plătit în Canada și a oricăror modificări ulterioare ale acestor prevederi — care nu afectează principiul general — și fără a renunța la o deducere sau reducere mai importantă prevăzută în legislația canadiană, impozitul român datorat în funcție de profituri, venituri sau câștiguri provenind din România se deduce din orice impozit canadian datorat pentru asemenea profituri, venituri sau câștiguri;
- (ii) când, potrivit prevederilor prezentei convenții, venitul obținut sau capitalul deținut de un rezident al Canadei este scutit de impozit în Canada, Canada poate, cu toate acestea, să ia în considerare la calculul altor impozite pe venit și capital venitul sau capitalul scutit.

2. În sensul acestui articol, profiturile, veniturile sau câștigurile unui rezident al unui stat contractant, care pot fi impuse în celălalt stat contractant potrivit prezentei convenții, sunt considerate că provin din surse din celălalt stat.

ARTICOLUL 24

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impozitări sau obligații legate de aceasta mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația la care sunt ori pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impunerea stabilită

întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități.

3. Nici o prevedere a acestui articol nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de starea civilă sau de responsabilitățile familiale, pe care o acordă rezidenților săi.

4. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

5. Prevederile paragrafului 4 nu afectează aplicarea prevederilor legislației fiscale a unui stat contractant:

a) referitoare la deducerea dobânzilor și care sunt în vigoare la data semnării prezentei convenții (inclusiv orice modificări ulterioare ale unor asemenea prevederi, care nu schimbă natura generală a acestora); sau

b) adoptate după o asemenea dată de un stat contractant și care sunt concepute să asigure ca o persoană care nu este rezidentă a aceluși stat, conform legislației aceluși stat, să nu beneficieze de un tratament mai favorabil decât cel de care beneficiază rezidenții aceluși stat.

6. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este, integral sau parțial, deținut ori controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impozitări sau obligații legate de aceasta care să fie mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile legate de aceasta la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare rezidente ale primului stat menționat, al căror capital este, în întregime sau în parte, deținut ori controlat, direct sau indirect, de unul ori de mai mulți rezidenți ai unui stat terț.

7. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 25

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau

va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de prevederile din legislația internă a acestor state, să se adreseze în scris autorității competente a statului contractant al cărui rezident este și să arate motivele pentru care solicită verificarea impozitării. Pentru a fi admisă, cererea respectivă trebuie prezentată într-un termen de 2 ani începând de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție.

3. Un stat contractant nu va majora baza impozabilă a unui rezident al unui stat contractant sau al celuilalt stat contractant, incluzând elemente de venit care au fost deja impuse în celălalt stat contractant, după expirarea perioadelor de prescripție prevăzute de legislația sa națională și, în orice caz, după expirarea a 5 ani de la încheierea perioadei impozabile în cursul căreia au fost realizate veniturile în cauză. Prezentul paragraf nu se aplică în caz de fraudă, omisiune intenționată sau neglijență.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării ori aplicării prezentei convenții.

5. Autoritățile competente ale statelor contractante se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție și pot comunica direct în scopul aplicării acesteia.

ARTICOLUL 26

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de prezenta convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară acesteia. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acelui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele din acel stat. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a acelui stat contractant sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a acelui stat contractant sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

3. Dacă informația este solicitată de un stat contractant potrivit prevederilor acestui articol, celălalt stat contractant se va strădui să obțină informația la care se referă cererea respectivă în același mod ca și când ar fi vorba de propria impunere, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de o asemenea informație. Dacă informația este solicitată în mod expres de autoritatea competentă a unui stat contractant, autoritatea competentă a celuilalt stat contractant se va strădui ca în baza acestui articol să furnizeze informația în forma solicitată, cum ar fi duplicate ale documentelor originale nemodificate, în aceleași condiții în care documentele respective pot fi obținute în baza legilor și practicii administrative ale celuilalt stat cu privire la propriile impozite.

ARTICOLUL 27

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 28

Reguli diverse

1. Prevederile prezentei convenții nu vor fi considerate ca limitând orice scutire, înlesnire, credit sau altă deducere acordată de legislația unui stat contractant pentru determinarea impozitului perceput de acel stat.

2. Nici o prevedere a acestei convenții nu va fi considerată ca împiedicând aplicarea prevederilor legislației interne a fiecărui stat contractant referitoare la impunerea veniturilor persoanelor cu privire la participarea lor într-o asocierie de persoane, trust sau societate nerezidentă ori referitoare la evaziunea fiscală.

3. Prezenta convenție nu se aplică societăților, trusturilor sau oricărei alte entități care este rezidentă a unui stat contractant și care este deținută efectiv sau controlată, direct ori indirect, de una sau de mai multe persoane care nu sunt rezidente ale acelui stat, dacă suma impozitului stabilit pe venit sau pe capitalul societății, trustului ori altei entități a acelui stat este semnificativ mai mică decât suma care

ar fi fost stabilită de acel stat dacă toate acțiunile din capitalul societății sau toate participările în trust ori în altă entitate, după caz, ar fi fost deținute efectiv de una sau de mai multe persoane fizice care au fost rezidente ale aceluiași stat.

4. În sensul paragrafului 3 al art. XXII (Consultare) din Acordul general pentru comerț cu servicii, statele contractante convin ca, independent de paragraful menționat, orice dispută între acestea în legătură cu o anumită măsură luată în baza prevederilor prezentei convenții să poată fi adusă în fața Consiliului pentru Comerț cu Servicii, după cum se stabilește în acel paragraf, numai cu consimțământul ambelor state. Orice dubii în legătură cu interpretarea acestui paragraf vor fi soluționate conform paragrafului 4 al art. 25 sau, în cazul în care nu se ajunge la un acord în baza acestei proceduri, conform oricărei alte proceduri convenite de ambele state contractante.

5. Când, în baza oricărei prevederi a prezentei convenții, un venit este scutit de impozit într-un stat contractant și, conform legislației în vigoare în celălalt stat contractant, referitor la acel venit, o persoană este supusă impozitului asupra acelei sume care este transmisă sau primită în celălalt stat și nu cu referire la această sumă, atunci scutirea care este acordată conform prezentei convenții în primul stat contractant menționat se va aplica numai la acea parte din venit care este impusă în celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare la 30 de zile de la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor legale interne necesare intrării în vigoare a prezentei convenții.

2. Prevederile prezentei convenții vor produce efecte:

a) în cazul României:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit sau pe capital realizate, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare; și

b) în cazul Canadei:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă asupra sumelor plătite ori creditate

nerezidenților, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite canadiene, pentru anii fiscali începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic următor celui în care prezenta convenție intră în vigoare.

3. Prevederile Convenției dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Canadei pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Ottawa la 20 noiembrie 1978, va înceta să aibă efect cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică, în conformitate cu prevederile paragrafului 2 al acestui articol.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța prezenta convenție după o perioadă de 5 ani de la data la care aceasta a intrat în vigoare, cu condiția remiterii pe căi diplomatice, cu cel puțin 6 luni înainte, a unei note de denunțare scrise. În această situație prezenta convenție va înceta să aibă efect:

a) în cazul României:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit sau pe capital realizat, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în cazul Canadei:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă asupra sumelor plătite sau creditate nerezidenților, după sfârșitul aceluiași an calendaristic; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite canadiene, pentru anul fiscal care începe după sfârșitul aceluiași an calendaristic.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată în două exemplare originale la Ottawa la 8 aprilie 2004, în limbile română, engleză și franceză, fiecare versiune fiind egal autentică.

Pentru România,

Liviu Maior,

ambasadorul României la Ottawa

Pentru Canada,

Paul Dubois,

ministrul adjunct al afacerilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Ottawa la 8 aprilie 2004

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea impozitele pe venit și pe capital, semnată la Ottawa la Convenției dintre România și Canada pentru evitarea dublei 8 aprilie 2004, și se dispune publicarea acestei legi în impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 octombrie 2004.
Nr. 852.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 452
din 28 octombrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate
a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, ridicată de Mihai Viorel în Dosarul nr. 849/2004 al Curții de Apel Oradea — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosarul cauzei de către autorul excepției, prin care acesta solicită judecata în lipsă și depune la dosar concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul pe fond, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 849/2004, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de petentul Mihai Viorel într-o cauză având ca obiect plângerea împotriva rechizitoriului din data de 28 ianuarie 2004 al Parchetului Național Anticorupție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), referitoare la separația puterilor în stat, ale art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1) și (2), referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 126 alin. (1), privitoare la autoritățile prin a căror activitate se realizează justiția, și, respectiv, dispozițiile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil. Se susține, în esență, că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală limitează nejustificat actele procurorului împotriva cărora se poate face plângere în justiție, în sfera acestora nefiind inclus și rechizitoriul, act prin care pot fi dispuse soluții de natura celor prevăzute expres de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură

penală, așa încât împotriva acestor soluții, chiar dacă se încadrează în textul legal criticat, cel interesat nu poate să se adreseze cu plângere instanței judecătorești. Se arată în acest sens faptul că în speță procurorul a dispus neînceperea urmăririi penale față de șase denunțatori, iar petentul autor al excepției nu are posibilitatea de a combate această măsură a procurorului, întrucât a fost dispusă prin rechizitoriu, iar nu prin rezoluție sau ordonanță, pentru a fi incidente dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în actuala redactare.

Curtea de Apel Oradea – Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este fondată. Se arată că, în condițiile în care neînceperea urmăririi penale față de alți făptuitori s-a dispus prin rechizitoriu, act care nu poate fi desființat prin procedura prevăzută de art. 278¹ din Codul de procedură penală, persoanele interesate nu au posibilitatea să se plângă la instanța de judecată împotriva acestei soluții a procurorului, ceea ce este de natură a aduce atingere dreptului de acces liber la justiție, precum și principiului constituțional potrivit căruia justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. Se apreciază că, pentru reglementarea acestei situații, „se impune modificarea dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, în sensul ca plângerea în fața instanței să se poată face și împotriva rechizitoriului, în ceea ce privește dispoziția de netrimiteră în judecată”, o altă soluție fiind, în opinia instanței, „modificarea dispozițiilor art. 336 și ale art. 337 din Codul de procedură penală, în sensul ca să se prevadă posibilitatea extinderii procesului penal din oficiu, de către instanța de judecată [...]”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al acestei instituții.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale, respectiv celor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate de autorul excepției. În susținerea acestei opinii arată că pot fi atacate cu plângere la judecătorie nu numai ordonanțele sau rezoluțiile de neîncepere a urmăririi penale date de procuror înainte sau în cursul urmăririi penale, ci și soluțiile de netrimiteră în judecată dispuse de acesta la terminarea urmăririi penale, după ce verifică lucrările urmăririi penale trimise de organele de cercetare penală, potrivit art. 261 din Codul de procedură penală, și se pronunță asupra lor.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), întrucât rechizitoriul este actul de sesizare a instanței de judecată prin care se realizează tocmai liberul acces la justiție. Totodată, arată că „în cuprinsul rechizitoriului procurorul face mențiune în legătură cu soluțiile de clasare, neîncepere a urmăririi penale, scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale

față de unii învinuți sau inculpați, însă aceste soluții de netrimiteră în judecată se dispun de procuror numai prin rezoluție sau ordonanță”, acte împotriva cărora persoana interesată poate face plângere la instanța judecătorească, în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală.

Referitor la critica de neconstituționalitate în raport de prevederile art. 126 alin. (1) din Constituție, republicată, se apreciază că aceasta este neîntemeiată, întrucât persoana nemulțumită de soluția dată plângerii sale împotriva măsurilor luate sau actelor efectuate de procuror are dreptul, potrivit textului legal criticat, să se adreseze instanței de judecată, singura autoritate care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, realizează justiția în România. Totodată, se arată că stabilirea procedurii de judecată reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului.

În ceea ce privește prevederile art. 1 alin. (4) și ale art. 20 din Constituție, republicată, invocate, de asemenea, în motivarea excepției, se apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Curtea constată că, deși a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, în realitate, așa cum rezultă din motivarea excepției, critica de neconstituționalitate privește numai dispozițiile alin. 1 al art. 278¹ din Codul de procedură penală. Așa fiind, Curtea Constituțională se va pronunța asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora „*După respingerea plângerii făcute conform art. 275–278, împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămăte pot face plângere în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță*”.

Autorul excepției consideră că acest text legal este contrar prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 20, art. 21 alin. (1) și (2) și ale art. 126 alin. (1), care au următorul conținut:

— Art. 1 (Statul român) alin. (4): „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor —*

legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.”;

— Art. 20 (Tratatele internaționale privind drepturile omului): „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”;*

— Art. 21 (Accesul liber la justiție) alin. (1) și (2): „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;*

— Art. 126 alin. (1): „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*”

De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea prin același text legal a prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile alin. 1 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, care reglementează tocmai posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva actelor prin care procurorul soluționează cauza penală fără ca aceasta să mai ajungă în fața instanței, respectiv împotriva „*rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror*”, nu îngreunesc liberul acces la justiție, așa cum neîntemeiat susține autorul excepției de neconstituționalitate, ci, dimpotrivă, asigură realizarea acestui drept în conformitate cu prevederile art. 21 din Constituție, republicată, respectiv cu prevederile art. 6 pct. 1 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, ridicată de Mihai Viorel în Dosarul nr. 849/2004 al Curții de Apel Oradea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2005
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	12.340.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	2.135.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	9.480.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	15.000.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	3.040.000	760.000	760.000	760.000	760.000
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	12.820.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	11.820.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000
8.	Colecția Legislația României	3.130.000	782.500	782.500	782.500	782.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	5.190.000	1.297.500	1.297.500	1.297.500	1.297.500
10.	Repertoriul actelor normative	800.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	565.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	3.000.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29 (tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“